

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Економіка та менеджмент:
перспективи розвитку**

**Экономика и менеджмент:
перспективы развития**

**Economics and management:
development perspectives**

Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 20 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

Таким чином, створення панчішно-шкарпетного кластеру дозволить підвищити конкурентоспроможність та інноваційність галузі легкої промисловості на рівні міста Рубіжного, а також на державному рівні. Кластеризація зазначеного регіону залучить інвестиції у розвиток як підприємств даної галузі, так і регіону в цілому.

РОЗВИТОК РЕСУРСНО-ВАРТІСНОГО ПІДХОДУ ДО ОЦІНКИ ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Кобелєва А.В., студент

Національний технічний університету

«Харківський політехнічний інститут» (Україна)

Практична цінність любого інтелектуального технологічного процесу (на основі певного об'єкту інтелектуальної власності) повинна оцінюватися, на наш погляд, по-перше, кількістю необхідних економічних ресурсів для виробництва певної кількості продукції з використанням даного технологічного процесу, по-друге, сукупною вартістю цих ресурсів. Виходячи з цього, можна стверджувати, що кращим технологічним процесом з ряду альтернативних об'єктів інтелектуальної власності (ОІВ), на основі яких він створений, буде такий процес, який забезпечує найменшу вартість необхідних для його практичної реалізації економічних ресурсів. Критерій, який покладено в це твердження, має наступний вигляд:

$$\sum_{i=1}^{i=n} P_i C_i \Rightarrow \min \quad (1)$$

де P_i - кількість i -го виду економічного ресурсу, необхідного для реалізації даного технологічного процесу; C_i - ціна одиниці i -го економічного ресурсу.

В цьому контексті ми використовуємо термін не просто «ресурси», а термін «економічні ресурси». Фахівці в галузі макроекономіки [, с.37] під терміном «економічні ресурси» розуміють «...всі природні, людські і створені людиною ресурси, які використовуються для виробництва товарів та послуг...». Вони включають в себе велике коло об'єктів: виробничі будівлі, всякого роду обладнання, інструменти, машини, що використовуються у виробництві промислових товарів та продуктів сільського господарства; різноманітні засоби транспорту та зв'язку; безліч видів праці; земля та різноманітні корисні копалини. Найпростіша класифікація цих ресурсів веде до їх розділу на наступні групи:

а) матеріали (матеріальні ресурси, тобто предмети праці) – земля та різні сировинні матеріали, необхідні для виробництва продукції з використанням даного технологічного процесу;

б) капітал (засоби виробництва), необхідний для забезпечення практичного використання даного технологічного процесу;

в) праця (певна кількість людських зусиль, затрачених для виробництва продукції по даній технології);

г) підприємницька здатність, тобто складність організації технологічного процесу по ефективному поєднанню всіх інших складових ресурсного забезпечення технологічного процесу.

З урахуванням запропонованих видів економічних ресурсів, які рекомендується враховувати при економічній оцінці технологічних процесів при відборі найбільш ефективного з них, економічний критерій (1), наведений вище, набуває наступного вигляду:

$$Mx\Pi_m + Px\Pi_n + Kx\Pi_k + PЗx\Pi_{пз} \Rightarrow \min, \quad (2)$$

де $M, P, K, PЗ$ кількість одиниць необхідних, відповідно, матеріалів, праці, капіталу та підприємницької здатності для виготовлення певної продукції з використанням даного технологічного процесу (ОІВ); $\Pi_m, \Pi_n, \Pi_k, \Pi_{пз}$ відповідно, ціна одиниці матеріалів, праці, капіталу та підприємницької здатності в даних умовах конкретного сегменту ринку (країни, регіону, підприємства і т.п.).

Тепер стає задача кількісної оцінки кожного з ресурсів по кожному з альтернативних технологічних процесів (ОІВ), якщо стоїть задача вибрати найбільш ефективний з них по економічному критерію. Важливість цієї задачі виходить з того, що різні технологічні процеси (з ряду альтернативних) потребують різну кількість окремих видів ресурсів і це є в певній мірі вирішальним для відбору при використанні критерію (3.10). Складність цієї задачі в тому, що різні ресурси мають різнорідну і в ряді випадків не співставну кількісну оцінку (наприклад оцінка матеріалів для виготовлення продукції і підприємницької здатності).

Наші дослідження свідчать про те, що різна ціна економічних ресурсів в різних країнах призводить до того, що один і той же ОІВ, на базі якого створено інтелектуальну технологію, може мати різну вартісну оцінку. Важливість цього висновку, на наш погляд, в тому, що при прийнятті рішень про придбання нових технологій (особливо на міжнародному ринку) треба обов'язково враховувати умови нашої країни, стан цінової політики на окремі види економічних ресурсів. Може скластися так, що високоефективна технологія в США або Японії буде вкрай неефективною в умовах української економіки. Справедливе і зворотне твердження стосовно українських високих технологій на зовнішніх ринках. Запропонована методика економічної оцінки ОІВ дозволяє врахувати конкретні умови тієї чи іншої

країни і запропонувати їй такий варіант технологічного процесу, який для її умов буде найкращим.

1. Макконелл Р., Брю Л. Экономикс: Проблемы, принципы и политика. – Т.1. – М.: Республика, 1992.- 399 с.
2. Перерва П. Г. Економічна оцінка технологічних процесів на основі ресурсно-вартісного підходу / П. Г. Перерва, І. В. Долина // 36. наук. праць Донецького національного технічного університету. Серія: економічна. – 2008. – Вип. 33-2 (128). – С. 32–39. – Донецьк : ДонНТУ, 2008.
3. Pererva, P.G. (2012) Technology transfer / G.Kocziszky. Kharkiv-Miskolc. 668p.

ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ ПРОНИКНЕННЯ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ НА ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РИНОК УКРАЇНИ

Кобушко І.М., д.е.н., доцент, **Павленко І.В.**, студент
Сумський державний університет (Україна)

Інтенсифікація та динамізм глобалізаційних процесів призвели до лібералізації відносин на товарних та фінансових ринках, що, паралельно з функціонування суб'єктів цих ринків на конкурентних засадах, стало поштовхом активізації транскордонного руху різних форм капіталу. Стимулом міжнародного переміщення інвестиційних ресурсів між країнами та галузями є пошук раціонального і більш ефективного їх розміщення для забезпечення максимальної результативності від вкладених коштів.

У свою чергу, варто зауважити, що рух капіталу здійснюється не стихійно, а через посередництво інвестиційного ринку, саме тому побудова останнього на засадах відкритості разом із розвинутою та конкурентоспроможною інфраструктурою є стратегічним завданням держави. Виключна роль зазначеного інституту полягає у збалансуванні інтересів донорів і реципієнтів інвестиційних ресурсів та задоволенні їхніх потреб, стимулюванні розвитку національної економіки через вкладення коштів у стратегічно важливі сфери та депресивні регіони, а також у забезпеченні фінансування інноваційних розробок.

Крім того, динаміка експорту та імпорту інвестиційних ресурсів є своєрідним індикатором ефективності державної політики, оскільки раціональний інвестор зорієнтований до вкладання фінансових ресурсів у територію зі сприятливим інвестиційним кліматом.

Розглядаючи найбільш істотні позитивні аспекти, які отримує національна економіка під час акумулювання іноземних інвестицій, необхідно зазначити, що основними з них є: задоволення довгострокових інвестиційних потреб країни; стимулювання економічного зростання та позитивних структурних зрушень в економіці; акумулювання необхідного рівня капіталу з метою оновлення і розвитку виробничих потужностей;